

Pirtin Viesti

3/1985

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

<p><i>Ja tapahtui niinä päivinä että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. 2. Niinä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniukoien ollessa maaherrana. 3. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi kutin omaan kaupunkiinsa. 4. Niin Joosefkin lähti Galileasta Nasaretin kaupungista ylös Juudeaan Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli</i></p>	<p><i>Daavidin huoneita ja sukua. 5. Verolle pantavaksi Marian, kihlatunsa kanssa, joka oli raskaana. 6. Niin tapahtui heidän sielä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. 7. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa ja kappeloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. 8. Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioidessa yöllä laumiaan. 9. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljestyivät suuresti. 10. Mutta</i></p>	<p><i>" " enkeli sanoi heille: Alkää peljättö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: 11. Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. 12. Ja tämä on teille merkkiä: te löydätte lapsen kappeloituna ja seimeen makoamassa. 13. Ja yhtäkkiä oli enkelten kanta sauri joukko taivaallista sotaväkeä ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: Jumnia Jumalalle korkeutisosa ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan Hänellä on hyvä tahto.</i></p>
---	---	--

Luk. 2:1-14

<h2>Kuningasvierailu näkyvissä!</h2> <p>Lue Psalmi 24:7-10</p> <p>Kaksi suurta johtajaa, presidentti ja puoluejohtaja, on tavannut toisensa. Koko maailma on jännittänyt: mennäänkö lähemmäs sotaa vai rauhaa. Tätä kirjoitettaessa tunnelmat ovat luottavaiset.</p> <p>Adventtiaika, joka nyt alkaa, puolestaan julistaa, että Kuningas on tulossa niin kuningaskuntiin kuin tasavaltaankin. ADVENTTI tulee latinan sanoista AD = luokse ja VENIRE = tulla. Niistä tulee sana adventus = luoksetuleminen, saapuminen.</p> <p>Adventti julistaa taivaan Kuningaan saapumista kahdella tavalla, sekä joulun Jeesuksena että tuomiolle tulevana Kristuksena. Valmisteluja vaativat molemmat.</p> <p>Joulun ulkonaisesta valmistamisesta on papin turha puhua. Liikemiehet pitävät siitä huolen. Mutta miten on sisäinen valmistumme? Kuka huolehtii siitä, ettei joulusta valuisi pois koko sen varsinaisen hengellinen sisältö?</p> <p>Tuomiosunnuntain, adventin ja joulun Kuningas, Jeesus</p>	<h2>Meillä on lunastus</h2> <p>Maisteri Valkosen johdolla kerroimme Paloniemessä Raamatun henkilöstä, joka on tehnyt itseemme suuren vaikutuksen. Minua on viime aikoina puhutellut Raamatun kielteinen henkilö, Lootin vaimo. Jokainen teistä muistaa Raamatusta kertomuksen Lootista, jonka perheineen Jumala halusi pelastaa tuhoutuvasta kaupungista. Jumala kielsi häntä katosmasta taakseen, mutta Lootin vaimolle tietysti jäi ikävä kaupunkiin jäänyttä kotiaan ja ystäviään. Kiellostu huolimatta hän katsoi taakseen, ja tällä teolla oli kohtalokkaat seuraukset.</p> <p>Minäkin muistelen usein asioita: Se oli silloin, kun olin terve; se tapahtui sen jälkeen kun sairastuin. Haikailen taaksepäin terveitä päiviäni.</p> <p>Mutta meidän ei tarvitse haikailen katsella taaksepäin eikä peläten eteenpäin, mitä mahdollisesti tulee tapahtumaan, sillä siitä ei ole mitään hyötyä. Kaikki on Jumalassa kädessä. Nostakaamme siis katseemme ylöspäin. Jumalalta tulee apu ja Jeesuksessa on pelastus. henkilökohtaisesti olen kokenut, että kun omat voimat loppuvat, Jumalalta tulee voima ja apu: "Niin kuin on päiväsi, niin on voimasi".</p> <p>Katsokaamme siis ylöspäin! On totta opistomerkillämme oleva lause: "Meillä on lunastus". Sanokoot itessään vahvat tiedeherrat mitä tahansa, me heikot saamme elää joka päivä lunastusvarmuudessa.</p> <p>LEEVI MERIKALLIO SET</p>	<h2>Nina Tuovisen puhe opiston avajaisjuhlassa</h2> <h3>Elämä ei takerru eiliseen</h3> <p>Kalpea salaatinlehti työntyy maasta hiljaa — varoen mihin seuraan olen joutunut.</p> <p>— R. Rasa —</p> <p>Valitsin tämän runon tähän alkuun sen vuoksi, että se mielestäni mainiosti kuvaa niitä tunteita, joita jokainen meistä opiskelijoista tunsi tänne tullessaan: tunti itsensä sisimmässään orvoksi ja yksinäiseksi. Tähän tunteeseen vaikutti varmasti tietoisuus siitä erosta, joka jokaisella on edessä; ero kodista, vanhemmista ja ystävästä; tietoisuus siitä, että tuleminen uuteen paikkaan, uusien ihmisten pariin on edessä, sekä epä tietoisuus siitä, mitä opistolla tehdään, mitä tapahtuu ja millaisten ihmisten parissa joutuu viettämään seuraavat 16 viikkoa.</p> <p>Mutta voi vain todeta, että jo tämä kulunut viikko on pystynyt luomaan välillemme miellyttävän ilmapiirin, eräänlaisen ME-hengen huolimatta siitä että opistolla on kahden eri linjan opiskelijoita.</p> <p>Jokainen oli luonnollisesti mielellään asettanut odotuksia: toiset tulivat oppimaan uutta, hankkimaan uutta tietoa, toiset tulivat kertaamaan jos ennen opitua, useimmat tulivat katsastamaan jos ajatelmastaan alasta olisi itselle ammatin saakka.</p> <p>Kulunut viikko on myös jo ker-tonut jonkin verran siitä, mitä opistolla tulee tapahtumaan, ja monen odotukset ovatkin jo osittain täyttyneet.</p> <p>Opisto voi opettaa aikuistuvaa nuorta myös henkisesti taolla: Kristillisen kasvatuksen ohella se opettaa nuorta jakamaan omaan. Monelle meistä tämä on ensimmäinen kerta, kun joudumme asumaan ja jakamaan huoneemme toisen ihmisen kanssa. Ensimmäinen kerta, kun joudumme ajattelemaan uutta, ottamaan muut huomioon sekä todella toimimaan yhteisen edun hyväksi.</p> <p>Miksi nuoret sitten hakeutuvat kansanopistoihin? Ensimmäinen opisto on hyvä ponnahduslauta mahdollista tulevaa ammattia ajatellen. Se antaa hyvän tilaisuuden muodostaa mahdollisimman oikean mielikuvan ajattelemaan ammatista. Unohtamatta tietenkään lisäpitäiteä, joita kansanopisto muussaan tuo pyrittäessä jatko-opintoihin. Lisäksi kansanopisto tarjoaa mahdollisuuden uusiin kokemuksiin, uusien ihmisten tunteiden luomiseen. Opisto antaa nuorelle mahdollisuuden kokeilla pienessä</p>
---	--	--

Hyvää Joulua

JATKUU SIVULLA 3

A

Viikonloppukurssit tulevat

Vuoden 1984 elokuun alusta astui voimaan uudistettu laki kansanopistojen valtionavusta. Sen mukaan opistolla on nyt mahdollista järjestää valtionavun alaisina vähintään kolme päivää kestäviä kursseja, joilla on opetusta vähintään viisitoista tuntia. Talvikaudella perusoppjaksojen rinnalla meillä Nurmeksessa näitä kursseja on luontevinta järjestää viikonloppuisin. Jonkin verran kokeilua on jo ollutkin ja se kannustaa jatkamaan.

Opistomme on perusoppjaksonsa, opettajakuntansa ja opetusvälineistön osalta varsin paljon erikoistunut kielen opetukseen ja käsityöaineisiin. Niinpä tänä syksynä toteutetaan ensimmäisen kerran viikonloppu kielikursseja ruotsissa ja englannissa. Ne on tähtätyt tukemaan nimenomaan abiturienttien opiskelua ja valmentautumista ylioppilaskirjoituksiin. Tähtäyksenä ei kuitenkaan ole pelkkä "preppaus", vaan opetuksessa pyritään ohjaamaan myös luontevaan vieraan kielen käyttämiseen. Siihenkin on näet tarkoitus innostaa ja rohkaista.

Kieliviikonloput järjestetään uudelleen helmi—maaliskuussa tenttikauden jo alettua. Tarkoituksena on tehdä näistä abiturienttikursseista vuosittain toistuva tahtuma.

Ensiapu ja valokuvaus ovat soineet hyvin toteutettaviksi viikonloppukurssina. Ensi kevään ohjelmassa on niille nytkin aikavaraus. Lisäksi kypsyttelään suunnitelmia Raamattu tutuksi -sarjaa tukevista kursseista, opistoasiameskursseista, toveriliittolaisille järjestettävistä viikonloppuseminaareista sekä erilaisista käsityö- ja taideaineiden kursseista juuri talvisaikana.

Tämä kaikki kerrottakoon tiedoksi Pirtin Viestin lukijoille, joita tällä kertaa on tavallista runsaammin, sillä lehti jaetaan Nurmeksessä seurakunnan adventtijumalanpalveluksiin osallistujille. Me opistolalla toivotamme kaikki sydämellisesti tervetulleiksi — viikonloppuksi, viikoksi tai useammaksi viikoksi — opiskelemaan, ja oppimisen ohella virkistymään ja rakentamaan Jumalan sanasta.

KYLLIKKI TIENSUU

Amerikan joulu

Amerikkalaisen perheen joulutavat ovat peräisin siitä maasta, mistä heidän esivanhempansa ovat tulleet. Esimerkiksi he ovat tulleet Norjasta, he syövät lipeäkallaa (tuffisk -sana itse on tullut meile Norjasta), tai jos he ovat tulleet Englannista, he syövät "plum puddingia", jne.

Ehkä yleisin amerikkalainen tapana on joulusukka, ja sekään ei ole alunperin Amerikasta. Kerrotaan että Pyhä Nikolaus, joka eli joskus 300-luvulla, antoi kolmelle köyhälle tytölle kulta salaisesti sillä tavalla, että hän heitti sen ikkunasta kulta sisään. Kerran kulta meni sukkaan joka riippui takana edessä kuivumassa.

Nikolausten kuoleman päivää, 6. joulukuuta, juhliitaan edelleen Saksassa ja Hollannissa, jolloin lapset saavat hiiliä kenkiin, jos he ovat olleet tuhmia, ja lahjoja jos he ovat olleet kilttejä. Mutta tuo "Saint Nicholas" on ihan erilainen ja erinäköinen kuin meidän "Santa Claus". Hän on lauha ja ankara, kun taas Amerikan joulupukki on lähävä ja iloinen.

Meidän kuvamme on tullut historiasta. Vuonna 1809 kirjailija

Washington Irving kuvitti "Santan" pieneksi pulleaksi mieheksi, jolla oli iloinen hymy ja joka poltti piippua ja ajoi poroja.

Tämä oli niin viehättävä kuva, että v. 1822 teologian professori, Dr. Clement Moore, kirjoitti runon "A visit from Saint Nicholas" omien lasten iloksi. Tässä hän kertoi, että joulupukki lentää joulutaona porojen avulla katolle ja sitten tulee savupiipun kautta sisään, täyttää joulusukat ja lähtee. Tämä uusi iloinen joulupukki tuli nopeasti suosituksi monena eri kuvaversiona, joista tunnetuimpia lienee Thomas Nashin joulupukki.

Lähes jokaisella amerikkalaisella on oma joulusukkinsa aikuisekin. Nämä sukut voivat olla monenlaisia: käsin kirjailtuja, tilkulla tehtyjä, tai ne voivat olla ihan tavallisia villasukkia, joihin on kirjoitettu ihmisen nimi, että joulupukki tietää, kenen se on.

Jos ei ole takkaa, sukut ripustetaan seinälle, mutta joka tapauksessa joulupukki tulee keskellä yötä ja täyttää meidän sukamme!

Chris Holton

Ruusu VR:lle

Ensi kesäkuun alussa voimaan astuvat uudet juna-aikataulut tuovat Nurmeksien opiston kannalta mukanaan tuntevan uudistuksen, kauan odotetun ja nyt suorastaan riemuiten vastaanotetun: Helsingistä illalla klo 22.10 Joensuuhun lähtävä yöjuna jatkaa kesäkuusta 1986 lähtien Nurmeksien kautta Kontiomäelle, ja palaa vastaavasti iltaisin takaisin makuuvaunuineen Kontiomäeltä Nurmeksien ja Joensuun kautta Helsinkiin. Tämä merkitsee sitä, että voimme vastaisuudessa astua yöjunaan ja nousta siitä Kohtavaaran seisakkeella. Se tuntuu rutiinailtelta jo pelkkänä ajatuksena. Pirtin Viestin edustaja oli testaamassa tätä uutta matkustustapaa junan koeajossa lokakuussa. Hän vakuuttaa, että matkustusmukavuus lisääntyi huomattavasti. Niinpä hän, omasta ja kaikkien opiston kursseille Helsingin suunnalta saapuvien puolesta, lähettää oheisen ruusun VR:n päättäjille.

Tietoja kursseista 1986

- 15.2.—21.2. Kuntokurssi, ohjelmallinen hiihtoloma kaikenikäisille
- 21.2.—23.2. Englannin kielen kurssi abiturienteille
- 28.2.— 2.3. Ruotsin kielen kurssi abiturienteille
- 28.2.— 2.3. SPR:n ensiaperkurssi I, Terttu Lappalainen
- 21.3.—23.3. Valokuvauskurssi, Reino Turunen
- 24.3.—30.3. Hiljaisen viikon paastokurssi
- 2.6.— 6.6. Nyhännäiskurssi (karjalaiset revinnäistyöt), Maija Hakkarainen
- 2.6.— 6.6. Viron kielen ja Tallinnan tuntemuksen kurssi, Elli Ilja. Kurssiin liittyy 3 vrk:n Tallinnanmatka.
- 5.6.—14.6. Kielikurssi lukiolaisille, ruotsia ja englantia, Karin Bergman, Cristy Holton ja Maija Liisa Pasanen
- 14.6.—21.6. Kuntokurssi, liikuntaa, retkiä ja luentoja kaikenikäisille, juhannustapahtuma
- 23.6.—27.6. Diakonikurssi, Esko ja Marjatta Koskenvesa
- 30.6.— 5.7. Nypläyskurssi, Liisa Riipinen
- 30.6.— 5.7. Kankaanpainantakurssi, Ihva Aula
- 6.7.—12.7. Kristillinen paastokurssi, Lisi Suokkonen ja Kyllikki Tiensuu
- 13.7.—19.7. Karjalaisen kulttuurin kurssi
- 21.7.—26.7. Englantia matkailijoille, Cristy Holton
- 25.7.—27.7. Kodin juhlat -kurssi, menu-, kattaus- ja ohjelmavihjeitä
- 28.7.— 1.8. Sotainvaldiden puolisoiden virikekurssi
- 4.8.— 9.8. Ikonimaalauskurssi, Tuula Murtola

Kurssiutuuksia

Ohessa olevasta alustavasta kurssiohjelmasta käy ilmi, että opistolla on tarkoituksena jatkaa useiden jo vakiintuneiden kurssien järjestämistä. Tällaisia ovat mm. talven ja kesän koko perheen kuntokurssit, kielikurssit, karjalaisen kulttuurin kurssi ja ikonimaalauskurssi. Uutuutena kokeillaan viron kielen ja Tallinnan tuntemuksen kurssia eräänlaisena jatkokurssina viimekesäiselle kurssille. Uusi on myös ensikesäinen "seurakuntakoulukurssi". Se seura edelleen kesien aihepiiriä sikäli, että Luther-vuoden kurssin, maallikkovastuun ja lähetystyön kurssin jälkeen nyt paneudutaan seurakuntadiakonian kysymyksiin. Asiantuntijaksi on lupautunut Kirkon diakonikeskuksen pääsihteerä Esko Koskenvesa.

Abiturienttien kielikurssit toteutetaan nyt ensimmäisen kerran. Ensimmäiselle kurssille on jo nyt ilmoittautunut osanottajia jonotuslistalle asti. Kevätalven uutuutena järjestetään lähinnä Mäntän seurakunnasta ja sen kirkkoherralta Erkki Rannalta saatujen vihjeiden pohjalta hiljaisen viikon paastokurssi. On mielenkiintoista nähdä, miten tälle kurssille on tulossa osanottajia. Tarkoituksena on hiljentyä paastoten piinaviikon tekstien äärellä.

Käsityökursseista nyhännäiskurssi järjestettiin viime kesänä, mutta jatkoa toivottiin. Ensikertalainen on tulevana kesänä nypläyskurssi. Muutamia vuosia on jäänyt väliin edellisen kankaanpainantakurssin järjestämisestä. Nyt sellainen on jälleen ohjelmassa. Englannin kurssi toteutetaan 1986 uudensisältöisenä: tarkoitus on keskittyä tavalliseen turistikieliseen kieleen ja tarjota kursseja myös sellaisille, jotka eivät ole opiskelleet kieltä kovin monta vuotta.

Opiston opetuskeittiö on ollut vajaassa käytössä viime aikoina erityisesti perusoppjakson osalta. Ensi kesänä kokeilemme, olisiko osanottajia kerättävissä saamaan vihjeitä erilaisista kodin juhlista, kastepöydän järjestämisestä, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, ruokahaiden pöytäjärjestyksestä, ystävien illanistujaisen tarjoulusta jne.

Opiston opetuskeittiö on ollut vajaassa käytössä viime aikoina erityisesti perusoppjakson osalta. Ensi kesänä kokeilemme, olisiko osanottajia kerättävissä saamaan vihjeitä erilaisista kodin juhlista, kastepöydän järjestämisestä, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, ruokahaiden pöytäjärjestyksestä, ystävien illanistujaisen tarjoulusta jne.

Opiston opetuskeittiö on ollut vajaassa käytössä viime aikoina erityisesti perusoppjakson osalta. Ensi kesänä kokeilemme, olisiko osanottajia kerättävissä saamaan vihjeitä erilaisista kodin juhlista, kastepöydän järjestämisestä, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, merkivaatteen juhlan tarjoulusta, ruokahaiden pöytäjärjestyksestä, ystävien illanistujaisen tarjoulusta jne.

Rovasti Toivo Salomaa kunniamerkki

Suomen Kansanopistoyhdistys on myöntänyt kunniamerkkinsä Nurmeksien evankelisien opiston pitkäaikaiselle johtajalle ja johtokunnan puheenjohtajalle rovasti Toivo Salomaalle. Merkin luovutti Kansanopistoyhdistyksen esimies rehtori Iapani Kuronen opiston järjestämän Berghemseminaarinaron karonassa 28.9.1985.

Onnea Osmolle!

Opistomme entinen puutyöopettaja Osma Urjanheimo täyttää 70 vuotta 28.11.1985 Urjalassa. Toivotamme hänelle runsasta Jumalan siunnausta, terveyttä ja vireyttä edelleen! Samalla muistamme Pirtin Viestin lukijoita Osmon "kuningasajatuksesta": opiston vanha Pirtti olisi entisoitava, niin että mahtavat hirret, uuni ja lattialaudat palaisivat yli neljän vuosikymmenen takaa muistuttamaan erään kansanopiston tunnelmallista toimintapuitteista.

Evankeliset talvipäivät ensi kerran Nurmeksessa

Loppiaisena 11. ja 12. tammi-kuuta 1986 pidetään Nurmeksessa evankeliset talvipäivät. Muut talvipäiväpaikkakunnat ovat Tampere, Kemi, Kannus, Kurikka ja Turku. Nurmeksien juhliissa on mukana Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen toiminnanjohtaja teologian tohtori Reijo Arkkila. Muita puheenvuoron käyttäjiä ovat mm. Timo Löytty, Veli-Matti Sallinen, Olavi Nykänen, Leevi Merikallio, Markku Salmi, Pekka Lehikoinen, Jukka Näkki, Kaisu Martikainen, Jouni Peränen, Kyllikki Tiensuu. Musiikkiohjelmassa esittävät ainakin lieksalainen lastenkuoro Kipiinat ja nurmekselainen Liptinlahden naislaulajat Lipottaret.

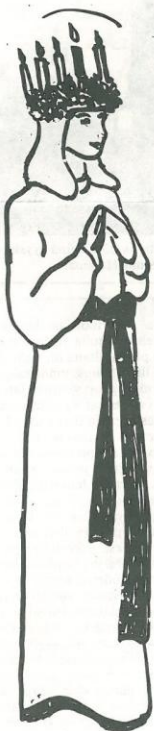
Tämä näky ikustettiin tiistai-iltana 22.10.1985. Kesäkuun 1986 alusta makuuvaunut kulkevat säännöllisesti aamuin illoin Kohtavaaran kautta.

Toveripäivä Marianpäivänä 16.3.1986

Opistolaiset syksyllä 1985

Takarivissä vasemmalta:
Nina Tuovinen Kuopio
Tuula Veijalainen Imatra
Marita Käyry Savoipale
Jaana Pursiainen Juankoski
Anitta Lukkariinen (k) Nurmnes
Marjo Mäkipää Mäntylharju
Anu Keltanen Helsinki
Sinikka Liiska (k) Pyhäjärvi
Heili Pouttu (k) Ylistaro
Riitta Väisänen Kuhmo
Riitta Savolainen (k) Kuopio
Anne Pennanen Kuopio
Anne Westman Rautalampi
Kolmannessa rivissä vasemmalta:
Birgitta Lindholm (k) Salo
Maarit Merimaa Kuopio
Sari Weisell Kuopio
Anna Kilpeläinen (k) Kontiolahti
Tiina Pitkänen (k) Jakokoski
Helena Lundmark Järvenpää
Marjo Virtanen (k) Tuusula
Satu Jyrkkärinne Siilinjärvi
Päivi Siivola Anjalankoski
Anitta Tampio Kuhmo
Niina Lappalainen Imatra
Toisessa rivissä vasemmalta:
Päivi Laitinen Vesanto
Sari Soinin Liperi
Armi Muoston Nurmnes
Tuija Puttonen Lohja
Pirjo Miikki Imatra
Thea Siivola Kuopio
Hannele Kuntsi Sotkamo
Soile Saviranta Kajaani
Merja Tanttua Mikki
Erja Ronkainen (k) Vehmersalmi
Iina Aaltonen (k) Juuka
Jenni Sarkkela Kotka
Nina Kainulainen Helsinki
Eturivissä henkilöikunta vasemmalta:
Kaija Lätti, Maija Hakkarainen,
Karin Bergman, Cris Holton, Maija
Liisa Pasanen, Kyllikki Tiensuu, Paa-
vo Kukkonen, Kaija Pukkinen, Aino
Kortelainen, Olavi Alatalo ja Vesa Kas-
kinen. Kuvasta puuttuvat: Irma Kuit-
tinen, Kirsti Martikainen, Riitta Vas-
tainen ja Anneli Lipponen.
(k) = käsityö- ja taideaineitten linja

Lucia-juherinne

"Sankta Lucia, ljusklara hägring..." aurinkoinen, napolilainen laulelma on lainattu Pohjolan pimeään päivään, muistuttamaan valosta, häviävästä hämärästä ja tulevasta toivosta. Sävelmää lauletaan erityisesti joulukuun 13. päivänä, jolloin Suomessa ja muissa Pohjoismaissa vietetään Lucia-juhlaa. Se on ilon juhla ja viestii joulun sanomasta. Päivän ohjelmallinen anti vaihtelee paikkakunnittain ja tilaisuudesta riippuen. Silti juhlan viettoon liittyy olennaisia yhtäläisyyksiä. Tärkeintä on Lucia-neidon valinta, kruunaus sekä hänen, Lucia-tyttöjen ja tiernapokien esittämä ohjelma. Lucialla on oltava tiettyjä henkisiä ja ulkonaisia piirteitä. Hänen on oltava miellyttävä käytökseltään, sosiaalinen ja mielellään musikaalinen; lisäksi pitkät vaaleat hiukset kuuluvat attributteihin, (enkelimäistä). Kotilucioita sensijaan ei ole standardisoitu.

Suomessa valtakunnallista Luciaa on juhlittu vuodesta 1950 lähtien, jolloin Hufvudstadsbladet järjesti lukijoille ensimmäisen Lucia-äänestyksen. Lucia-päivään liittyy nykyään monia tapahtumia ja tilaisuuksia. Vietoperinne on muuttunut vuosien kuluessa, mutta juhlan taustajärjestelyistä ovat aina vastanneet eri hyväntekeväisyisyhteisöt ja seurakunta. Perimmältään Lucia-juhla on yhä viehättävä, lämminhenkinen tilai-

suus, jota sopii viettää niin julkisesti kuin yksityisesti. Nykymuotoinen Lucia, jolla on pitkä valkoinen puku, punainen vyö sekä kynttiläkruunu, takautuu 1700-luvun Ruotsiin, Värmlantiin. Juhla on vankasti pohjoismaainen, sitä ei ole muualla Euroopassa. Almanakkamme mukaan joulukuun 13. päivä on Lucian eli Lutun nimipäivä. Niinpä erään legendan mukaan Italiassa eli 300-luvulla ylhäisönainen nimeltään Lucia, joka auttoi köyhiä ja kurdia. Mutta vihämiehet vangituttivat hänet ja oikeus tuomitsi Lucian poltettavaksi. Sitä ennen hänen silmänsä puhkaistiin. Sairaiden ja kärsivien valon tuoja tuhoittiin. Lucia julistettiin myöhemmin pyhimykseksi ja Napolissa hän on merenkulkijoiden, muualla sokeiden suoelijana.

Valon airueen juhlan vietto sopii monessa mielessä Pohjolan pimeyteen, sillä me ihmiset olemme häikäistyneet paitsi joulun myös muusta ulkonaisesta loistosta. Olemme sokeita ja olemme unohtaneet elämän ytimen, tarkoituksen — käytännön lähimmäisenrakkauden.

Opistossamme vietetään nyt viidettä kertaa Lucia-juhlaa. Kuka on meidän tämän vuoden Lucia — se selviää äänestyksen tuloksena adventtina.

KARIN E. BERGMAN

JATKOA ETUSIVULTA A

yhteisössä kärsivällisyyttään, empatian kykyään, pitkäjänteisyyttään ja kykyään elää ja olla toisten, joskus hyvinkin erilaisten ihmisten kanssa.

Itsenäistymisen myötä nuorelle tulee halu kokeilla omia siipiään. Tähän tarkoitukseen opisto on myös mielestäni mainio paikka, sillä vaikkakaan opisto ei varsinaisesti olekaan koti, se silti, kuitenkin, on koti.

Sinun lapsesi eivät ole sinun lapsiasi. He ovat itsensä kaipaavan elämän tyttäriä ja poikia. ... Voit pitää luonasi heidän ruumiinsa mutta et heidän sieluaan, sillä heidän sielunsa asuvat huomisessa jonne sinulla ei ole pääsyä. — Ei edes unies kautta. Voit yrittää tulla heidän kaltaisekseen, mutta älä yritä tehdä heistä itsesi kaltaista, sillä elämä ei kulje taaksepäin eikä takerru etiseen. — Sinä olet jousi, josta sinun lapsesi lähtevät kuin elävät nuolet, ja kun taivut jousimiehen tavoin, taivu — — RIEMULLA —

— K. Gibran —

Nina Tuovinen

Siiri-Elma Tolvasen kronikka Bergenheim-seminaarista

Lokakuussa lorua, mukavaa muistelua:

Syyskuussa syvennymme, täysihoidossa opiskelimme, oivallisessa opistosamme. Oli kurssi korkeatasoinen. Opettajat oivalliset, professorit parhaimmat, arvoisat asiantuntijat "korokkeelta laskeutuivat", kansantajuisesti kertoilivat, mm. piispoista pakisivat.

Karttunen jopa kasakoista sekä Suupohjasta selkeästi selitti. Eikä ketään nukkuttanut, vaikka kello kukkui kymmenet. Pirinen pirteästi monet tiedot piispoista pamautti kuulijat mukaansa tempaisi. Huuhka hyvin hyvästi kansansivistystyöstä kertoili, mielenkiintoni heti heräsi. Rouvansa laulun laati, onnittelii Kyllää komesti, Edvardin kanssa yhdisti, meidät kaikkien iloksi.

Heininen helästi taululle tomerasti saksalaisia nimiä kirjoitti. Liitinkin sattui oikein käteen, vaikka ei assistentti auttanut, kun oli tohtoriksi muuttanut. Mielenkiinnolla kaikkia kuuntelimme, asiat monet muistini merkitsimme.

Aho, insinööri, mieleen jääneen ikuisesti, ylistyspuheen piti. Mennettien vuosien isä, johtajamme jalo karonkassa viimeiseksi puhui sekä saamaastan merkistä kiitti. Päällikkö Rauman murteella jaartitelli. Hyvin siitä selvän sai, kun "korvat hörössä" kuunteli. Oli juhlaa jaloa, olo oli onnellista. Mukavaa on muistella, toistekin tahtoisin tavata!

Kaunis kiitos kaikille! Pakisijoille parhaimmille, luennostoijille luotettaville, arvoisille asiantuntijoille. Ehtoisoille emänsä ruuasta runsahasta, höyseistä hyvästä.

Toivon täydellistä talvea, hyviä hiihtokelejä. Talven jälkeen kaunistava kevättä, jokaiselle eioa iloista!

Eihän vain kukaan suuttunut? Kun lorum oli henkilökohtaiseksi muuttanut. Olenhan vain yksinkertainen "imminen" maalta kiertokoululainen.

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto ry:n julkaisu
Kolme numeroa vuodessa.
Tilauksmaksu 15 mk.

Päätoimittaja:
Paavo Kukkonen.

Osoite:
Opisto, 75970 Kohtavaara
Puh. 976-30007, 30012
Postisiirtotili Ku 82253-4

Tekstaus:
Karin Bergman
Kursssikuvaa:
Lauri Peura

Painoasu:
Nurmeksen Kirjapaino Oy
Offtsetraatio — 1985

Kiitokset vuodesta 1985

Kyllikki palasi tohtorina

Sateisena marraskuun aamuna saimme kunnian haastatella tohtori Kyllikki Tiensuuta. Hän saapui luokkaamme räynnä tarmoa ja totesimme ilolla: "hän on täällä tänään".

Meitä kaikkia kiinnosti tietää, miltä tohtoristamme tuntui palata Helsingin humusta tänne Lipinlahden laiturille. Kohtavaaran konnuille: Ykskantaan Kyllikki totesi, että Nurmeksessa on HOHTOA. Ihmiset ovat täällä aitoja ja sydämellisiä ja heidän suhtautumisensa ei ole muuttunut millään tavoin tohtorin tittelistä huolimatta.

Jo nuoresta tytöstä asti Kyllikkiä kiinnosti opettajan ammatti. Kyllikki kehuu opettajiaan, jotka innostivat häntä itseäänkin valitsemaan opettajan ammatin. Kyllikki kertoo, että rippikoulun jälkeen uskonto tuli tärkeäksi. Hän suunnitteli lähtevänsä lukemaan teologiaa, mutta myös lääkärin ura kiinnosti. Niinpä hän pyrki lääketieteelliseen ja hänet hyväksyttiin. Kyllikki joutui valitsemaan teologian ja lääketieteen välillä, minkä hän sanoi olleen hyvä asia ja miettimisen jälkeen hän valitsi teologisen tiedekunnan.

Vaikka Kyllikki on kiireinen nainen, jaksaa hän harrastaa lenkkeilyä, käsitöitä ja lukemista sekä klassisen musiikin kuuntelemista. Joka syksy ja kevät Kyllikki matkustaa mahdollisuuksiensa mukaan Lappiin. Hiihtely Lapin huikeilla hangilla on parasta mitä hän tietää. Tällä hetkellä on suunnitelmassa aloittaa myös kuntopyöräily.

Kyllikki myöntää, että hänellä on joitakin paheita. Aina ei huomaa asettua toisten ihmisten asemaan ja silloin tulee loukanneeksi tahtomattaan muita ihmisiä. Pa-

heisiin Kyllikki laskee myös liian puheliaisuutensa ja syöpötelyn (opiston pullat). Hyviksi puolikseen hän mainitsee tarmokkuuden ja lyhytvihaisuuden.

Kysyimme Kyllikiltä, olisiko hän valmis aloittamaan väitöskirjan työn uudelleen alusta, nyt kun hän on ollut täällä opistolla jo muutama kuukauden ja tottunut vanhaan ryhtiin. "Kyllä aloittaisin, vaikka välillä oli vaikeaa, mutta helpotuksen tunne työn jälkeen oli kokemuksen arvoisen".

Häiritsekö oppilaiden suuri vaihtuvuus opistolla, kun lukukaudet ovat näinkin lyhyitä (4 kk)? "Viiden vuoden tauon jälkeen tämä syksy on ollut todellinen pehmeä lasku. Toivoisin teidän olevan täällä ensi kevääseen asti. Mielestäni on vahinko, että kurssit ovat näin lyhyitä. Onhan henki aivan erilainen, jos ollaan koko vuosi tiiviisti yhdessä".

Tottakai naisteologilta on kysyttävä, mitä hän ajattelee naispappeudesta. Kyllikin mielestä ei ole oikein vedota Paavaliin sanoihin: "Nainen vaietkoon seurakunnassa." On otettava huomioon kirkon pitkän historian aikana tapahtuneet muutokset: naisten koulutus on perusteellisesti muuttunut siten Paavaliin aikojen, samoin naiset tehtävät seurakunnassa, lehtorin puhuvat ja opettavat seurakunnassamme täyttää päätät jo nyt. Naispappeuden myötä kirkkoon tulisi paljon hyvää, Kyllikki uskoo.

Kyllikki on kokenut työn opistolla omakseen ja mielekkääksi eikä näin ollen harkitse suuria elämänmuutoksia. Lähetystyöhön hän sanoo olevansa aina valmis.

Haastattelun on laatinut käsityö- ja taideaineiden linja

Professori Kauko Pirinen antoi Kyllikki Tiensuulle väitöskirjan aiheeksi arkkipiispa Edvard Bergenheimin elämäkerran. Kauko Pirinen olikin asiantuntijaluennostajana opistolla pidetyssä Bergenheimin seminaarissa 27.–29.9.1985.

Opistomme rehtori väitteli Helsingin yliopiston pienessä juhlasalissa lauantaina 7. päivänä syyskuuta 1985. Vastaväittäjänä oli professori Pekka Raittila, kustoksena professori Simo Heininen.

"Nyt on sinun kirjoitettava niistä Paloniemen päivästä Pirtin Viestiin", sanoi Siiri-Elma Tolvanen, kun menin käymään heillä.

Oli kysymys Nurmeksessä evankelisen opiston toveriliittolaisten kesätilaisuudesta Kuumossa Paloniemen kesäkodilla (9.-11.8.1985), jossa odotin kohtaavani suuren väen paljouden, mutta päivällä oli vain muutamia. Ilatilaistukseen saapui kuitenkin runsaammin väkeä. Pitkin päivää oli Jumalan Sanan, virsien ja laulujen parissa viiptymistä. Siionin kannelta laulettiin soittimeni säestyksellä ja liikkuskeltiin kesäisessä luonnossa.

Väinö Uusitalo tuli myöhemmin ja piti raamatuntutunnin etsikkoajasta, puhuen Raamatun eri henkilöistä, joille oli elämässään tullut joku lankeemus, mutta he olivat saaneet Jumalalta etsikkoajan, josta toiset olivat ottaneet vaarin ja nöyryyneet parannukseen, mutta toiset olivat sen hyljänneet. Myös Pekka Lehikoinen piti raamatuntutunnin. Helvi Valkonen johti keskustelua Raamatun eri henkilöistä, jotka olivat vaikuttaneet läsnäolevien osanottajien elämään.

Ilatilaistuksessa edellisten lisäksi puhuivat mm. Kuhmon seurakunnan pastori Veli-Matti Sallinen Jumalan luomistöiden ja luonnon suuremmoisuudesta sekä näkyttömyyden ihmeellisyydestä. Joku toveriliittolainen esitti runonlausuntaa, toinen piti puheen, ja tilapäiskuoro lauloi Helvi Valkosen johdolla.

Sunnuntaina mentiin kirkonnoihin ala-asteen koululle, koska kirkko on korjattavana. Väinö U-

sitalo saarnasi. Sen jälkeen oli seurakuntatalolla lähetysjuhla, jossa edellä mainitut puhuivat.

Tutustuin näillä päivillä Nurmeksessä saapuneisiin Eino ja Siiri-Elma Tolvaseen.

Syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina oli Nurmeksessä opistolla lukukauden alkajaiset, joissa mi-

Kuhmolainen Kaarlo Mikkonen on innostunut kanteleentekijä ja -soittaja, kynäkäyttävä ja puhuja. Hän on tarjoutunut opettamaan kanteleen valmistamista asiasta kiinnostuneille. Hänen osoitteensa on: Postitörmä, 88900 Kuhmo. Kaarlo Mikkonen kertoo, että kuvassa näkyvän kanteleen harppumainen perämuoto on hänen oma keksintönsä, joka tekee soittimen entistäkin kauniimmaksi.

näkin sain todistaa Jeesuksesta kanteleensoittoa ja laulua. Saman päivän iltana oli vielä Tolvasella iltatilaistus, jonne saapui ylittävän paljon yleisöä. Taivaallinen Isä sinasi Pyhällä Hengellä ihanasti senkin tilaisuuden Pyhän Nimensä kunniaksi. Kannel oli erinomaisen sointuvassa viressä, kun sillä helkyttelin Herran kunniaksi. Virret ja laulut kajahtelivat toinen toisensa jälkeen, kun ystävät pyysivät aina vain lisää.

Ja niinpä otin vielä senkin asian puheeksi, joka minun olisi pitänyt esittää jo päivällä siellä opiston tilaisuudessa, mutta muun ohjelman tiiviyyden vuoksi en tuntenut voivani ottaa sitä esille. Se on sellainen, että kun minulla on — Jumalan armosta — monikymmentävuotinen kokemus kanteleiden rakentamisen alalla, niin minun pitäisi se panna vielä näinä viimeisinä elinvuosinani Jumalan valtakunnan työn hyväksi siten, että kun olisi muita tälle alalle innostuneita, niin alkaisimme yhdessä tehdä kanteleita, allekirjoittaneen ollessa ohjaajana ja neuvojana. En ottaisi palkkaa siitä, vaan luovuttaisin tulot Herran työhön. Tarvisimme vain työpaikan ja tämän kirjoittajalle vaatimattoman vuokra-asunon.

Rakas Ystävä, jolla on intoa ja kutsunusta tähän hyvään asiaan, tule avukseni. On jo sellastakin esitetty, että opistohan voisi ruveta tämän hankkeen taakse. Taivaan Isä sen suokoon!

Teidän pieni ystäväne, halpa "Jumalan juoksupoika" Kaarlo Mikkonen.

Soi, kannel kaunis, soi!

Onnellista Uutta Vuotta